

รองเท้าที่ไม่พอดี

วันหนึ่งฉันอยากได้รองเท้า

ฉันเดินเข้าไปในร้านที่มีรองเท้าหลากสี-หลายแบบวางเรียงราย

ร้านแล้วร้านเล่า แต่ก็ยังไม่มิตีท่าว่าจะได้รองเท้าถูกใจกลับไปด้วยแม่แต่คู่เดียว เลือกแล้ว เลือกอีก จนในที่สุดก็มาหยุดอยู่หน้ากระจกบานหนึ่ง รองเท้าสีน้ำตาลสีส้มคู่หนึ่งสะท้อนเงาเจิดจายผ่านกระจกออกมาเตะตาฉันตั้งแต่แรกเห็น มันช่างเป็นรองเท้าที่สวยงามจนอยากมีไว้ประดับคู่เท้าในทุกอย่างก้าว

โดยไม่รอรี.....ฉันเดินตรงรี่เข้าไปหามัน แม่ป้ายราคาเล็ก-เล็กที่ติดเอาไว้จะบอกราคาที่ไม่เล็กนัก แต่ฉันไม่ลังเลสักนิดเดียวที่จะจ่ายเงินจำนวนนั้น

ออกไปเพื่อให้ได้รองเท้าที่ถูกใจที่สุดในวันนี้

"แน่นอนดิฉันจะ...มีคู่ใหม่ที่ใหญ่กว่านี้มัย" ฉันถามพนักงานขายขณะที่กำลังพยายามสอดเท้าลงไปรองเท้าคู่สวยให้พอดี แล้วพบว่ามันพอดีบ-พอดีจนขยับเท้าไม่ได้

ไม่มีหรอกค่ะ... เรามีแบบละคู่เท่านั้น รับรองว่าใส่แล้วไม่ซ้ำแบบใคร พนักงานขายเสนอข้อได้เปรียบในการซื้อสินค้าแต่ดิฉันว่าใส่แล้วก็พอดีนะคะ เพื่อมันยึดออกอีกนิดหน่อย เธอยังคงเสนอต่อเมื่อเห็นแววตาที่ฉันชื่นชมสินค้าของเธอ

เย็นวันนั้นฉันกลับบ้านด้วยรอยยิ้มกรุ่นพร้อมกับรองเท้าคู่สวยที่อยู่ในมือฉันจัดแจงโยนรองเท้าผ้าใบคู่เก่าที่ใส่มาแรมปีทิ้งไปอย่างไม่แยแส

วันรุ่งขึ้น... ฉันออกเดินด้วยรองเท้าคู่ใหม่อย่างเจิดจาย ยังมีใครต่อใครชมว่ามันสวยนักหนาฉันก็ยังปลื้มใจ ทว่าไม่ทันข้ามวันรองเท้าเจ้ากรรมก็แผลลงฤทธิ์จันฉันเดิน โขกเขยก และเย็นวันนั้นฉันก็ต้องกลับมาบ้านพร้อมกับเท้าที่ระบม

หากชีวิตคนเราเป็นเหมือนการเดินทางไกล ความรักก็คงเป็นเหมือนรองเท้า... แท้ที่จริงแล้วฉันว่าคนเราไม่ได้ต้องการ "รองเท้าสวย" มากไปกว่า

"รองเท้าที่ใส่สบาย"

แต่ก็นั่นแหละใคร-ใคร ก็ย่อมชอบรองเท้าสวย-สวย ด้วยกันทั้งนั้น ถึงไม่น่าแปลกที่หลายคนมัก

"มันพอดีกับเท้า" และแม้มันจะใส่แล้วคับไปนิด... อึดอัดไปหน่อยก็ยังไม่วางมือ เหตุเพราะว่ามันสวยถูกใจหรือแม้มันจะราคาแพงลิบล้ำก็ยิ่งอยากเป็นเจ้าของให้ได้

หากว่าเราต้องเดินทางอีกไกล... แม้จะมีรองเท้าสวยหรู ราคาแพง ยี่ห้อแบรนด์เนม มันก็คงไม่มีประโยชน์ แม้จะสวยแค่ไหนแต่ถ้ามันทำเท้าเราเจ็บ... สุดท้ายก็คงต้องถอดมันออก เพราะถ้าขึ้นเราเดินทั้งเท้าเจ็บ-เจ็บเราคงไปไม่ถึงปลายทาง

ความรักก็เช่นกัน... เราอาจใฝ่ฝันที่จะมีคนรักสวย รวย เก่ง ฉลาด เลิศหรู แต่ความจริงแล้ว... เราเพียงต้องการคน-คนนั้นเพื่อให้ตัวเรารู้สึกดีขึ้นมาเท่านั้นเอง

ฉันว่านะ... รองเท้าที่ใส่แล้วสบายไม่จำเป็นต้องสวยเด่นอะไร เพราะฉะนั้นคนที่จะมาจับจูงมือเราไปตลอดทางของชีวิตก็ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ดีเลิศที่สุดจนใครนึกอิจฉาบางที

การใส่รองเท้าที่เดินแล้วสบายมันอาจทำให้เรามีความสุขมากกว่า เพราะฉันเชื่อว่ามันจะพาเราไปจนถึงจุดหมายโดยที่เราไม่ต้องเจ็บเท้าและนี่ก็อยากจะโยนมันทิ้งไปเสียให้รู้แล้วรู้รอด... ตลอดการเดินทาง

